

స్వాతంత్ర్యం ఖరీదు

(గల్పక)

“శ్రీపతి” — కలంపేరు — తన భార్యతో అన్నాడు: “లక్ష్మీ, శ్రీల విమోచనం గురించి వరసగా వ్యాసాలు రాద్ధామనుకుంటున్నాను. వాటిని నీ పేర పంపించి, పత్రికలో అచ్చేయిస్తాను, ఏం?”

“మీ పేరే పంపరాదా?”

“ఇంకా నయం. ఇప్పటికే నా కలంపేరు మా ఆఫీసులో కొందరికి తెలిసి పోయింది. మా బాస్ కు తెలిస్తే ఉద్యోగం ఊడుతుంది.”

“ఇంకో కలంపేరు పెట్టుకోండి.”

“మగపేరుతో రాస్తే ఆడాళ్ళ పత్రిక అచ్చేయ్యదు.”

“ఆడపేరు పెట్టుకోండి.”

అందుకేగదా నీ పేరు పెడతానంటున్నాను.”

“నా పేరు తప్ప ఇంకో ఆడపేరే దొరకలేదా?” నా పేరు నేను అరువియ్యను.”

“అది కాదే, వెర్రీమొహమా! ఎవరన్నా ఇంటర్వ్యూ చేస్తామని వస్తే? ఉత్తరాలు రాస్తే?”

“అదా సంగతి? మీ దారిన మీరు ఏదో గొలికి పారేస్తే ఆ తరవాత తిట్లు, దీవనలూ నేను భరించాలా? ఎంతమాత్రం వీల్లేదు!”

“నీ వరస ఏమీ బాగాలేదు. నేనైనా మీ ఆడవాళ్ళ ఉద్ధరింపులేగదా చెబుతున్నాను? ఆడవాళ్ళ స్వేచ్ఛకోసం తోకమంతా ఘోషిస్తూంటే నువ్వు కాస్త సహకరించనంటావే! ఆడదానివికాదా? సిగ్గులేదా?”

“ఆ మాట అన్నారు గనక నా స్వాతంత్ర్యాన్ని అమ్ముకుంటాను. దానికి ఏమిస్తారు? అయిదు తులాల బంగారం నగలూ, మూడు పట్టుచీరలూ ఇస్తారా? టి.వి. సెట్టు కొంటారా?”

“ఏమాళ్ళర్యం! నీ స్వాతంత్ర్యాన్ని అమ్ముకుంటావా?”

“జీతం డబ్బులకు మీ స్వాతంత్ర్యాన్ని అమ్ముకున్నట్టు మీరు ఎన్ని సార్లు అనలేదా? పెట్టుబడిదారీలో ఎవరికీ స్వాతంత్ర్యం ఉండదని లక్ష సార్లు అన్నారే. ఆడవాళ్ళ స్వాతంత్ర్యానికి పెట్టుబడిదారీ అడ్డంరాదా?”